

Người dự thi: Phan Thị Quyên
MSSV: K194101410

ĐIỀU KỲ DIỆU: TÂM GƯƠNG TRONG SUỐT PHẢN CHIẾU TÂM HỒN

*“Ở xa tít trên cao nhìn xuống
Trái đất là một hành tinh u buồn
Và tôi thấy mình bất lực.”*
- David Bowie, “Vũ trụ lạ kỳ”

Sách là một vũ khí thần kỳ, mình nghĩ vậy. Nó đưa tâm trí người ta đến khắp nơi trên thế giới, cho ta trở thành “kẻ ngoài cuộc” chứng kiến trọn vẹn những câu chuyện, từ đó dạy ta bằng ngôn ngữ lặng yên trên trang giấy. Sách đưa trí tưởng tượng bay xa nhưng có khi lại phản ánh hiện thực trần trụi đến không ngờ. Đó là lý do mình yêu những quyển sách.

(Nguồn ảnh: Lionsgate)

Vào một ngày cuối tuần của tháng tám, mình nhận được món quà bất ngờ từ một người bạn. Cuốn sách màu xanh dương mới tinh mang tên *Điều kỳ diệu*. Sau này, mình thường gọi nó là August, vì bản thân August - nhân vật chính trong tiểu thuyết đã là một điều kỳ diệu. Tác phẩm đem lại nỗi buồn, sự xót xa xen lẫn nụ cười nghẹn ngào của hạnh phúc. Với mình, đây là chiếc gương trong suốt và thuần khiết nhất soi rọi vào tâm khảm của mỗi người để nhắc nhở chúng ta về lòng tốt, sự tử tế và tình yêu thương.

Điều kỳ diệu được xuất bản lần đầu tiên vào ngày 14 tháng 2 năm 2012 và được chấp bút bởi nhà văn Raquel Jaramillo, bút danh là R. J. Palacio. Bà bắt đầu sự nghiệp của mình với tư cách là giám đốc nghệ thuật và nhà thiết kế đồ họa. Cuốn sách đầu tay *Điều kỳ diệu* đã đưa tên tuổi của R. J. Palacio trở thành một trong những tác giả viết tiểu thuyết thiếu nhi nổi tiếng nhất. Kể từ thời điểm ra mắt, cuốn sách nhận được hàng loạt các giải thưởng lớn như giải thưởng Maine Student Book, Vermont's Dorothy Canfield Fisher hay Junior Young Reader's Choice Award và đứng đầu bảng xếp hạng bán chạy nhất do tạp chí New York Times bình chọn.

(Nguồn ảnh: Phim Wonder, 2017)

Trong một lần R. J. Palacio đưa con trai ba tuổi của mình tới tiệm kem, cậu bé đã có phản ứng tiêu cực với gương mặt của một cô bé bị dị tật bẩm sinh đang xếp hàng gần đó. Mặc dù bà đã nỗ lực tránh làm cô bé hay gia đình cô khỏi thất vọng nhưng mọi việc lại càng tồi tệ thêm. Điều này cùng với bài hát *Wonder* của Natalie Merchant góp phần quan trọng khiến nhà văn chấp bút nên *Điều kỳ diệu*. Bằng câu chuyện cảm động của mình, tác phẩm dễ dàng chạm đến trái tim mọi độc giả và để lại nhiều bài học quý giá đáng trân trọng.

Cuốn sách kể về August Pullman, cậu bé mười tuổi sống trong một ngôi nhà ấm áp ở vùng North River Heights cùng bố mẹ, chị gái và một chú chó tên Daisy. Mọi chuyện sẽ thật dễ dàng nếu August không mắc chứng rối loạn xương mặt hàm dưới, khiến gương mặt cậu bị hủy hoại ngay từ lúc mới sinh và phải trải qua hàng trăm cuộc phẫu thuật chỉnh hình từ thuở lọt lòng để có thể sống sót. Chính bởi vì điều này, August luôn phải nhận những ánh mắt kinh hãi, khiếp sợ và dò xét từ mọi người mỗi lần đặt chân ra khỏi nhà.

“Định mệnh giấu cọt còn số phận khi đến gần bên chiếc nôi tôi nằm bật cười khanh khách.”
- Natalie Merchant, lời bài hát *Wonder*

Bước ngoặt trong cuộc đời August xảy ra khi bố mẹ thuyết phục cậu vào học tại trường tư thục Beecher. Từ đó, cậu bé bắt buộc phải rời khỏi vỏ bọc an toàn và một mình đặt chân vào thế giới (thu nhỏ) thật sự, để rồi sau một năm dài đối mặt với hàng loạt các sự kiện, August từng bước tự lập, trưởng thành và hòa nhập với mọi người xung quanh.

(Nguồn ảnh: Phim Wonder, 2017)

Mỗi năm khi tiết trời bắt đầu chuyển sang thu, mình lại mang *Điều kỳ diệu* ra đọc. Và mỗi khi dòng tự bạch của cậu bé vang lên một cách nhẹ tênh “*À, nhân tiện xin giới thiệu tôi tên August. Tôi sẽ không miêu tả về ngoại hình của mình đâu, cho dù bạn có cố hình dung kiểu gì đi chăng nữa thì trông tôi còn tệ hơn thế nhiều*” lại làm tim mình như bị ai đó bóp nghẹt. Một cậu bé mười tuổi ngây thơ đáng lẽ sẽ không thể nhạy cảm đến mức nhận ra sự thay đổi rất nhỏ của người lớn mỗi lần họ nhìn cậu và lảng tránh. Một cậu bé lẽ ra không nên bị người ta hắt hủi và dùng đôi mắt dò xét như sinh vật lạ khi mà cậu chẳng có lỗi gì cả, hay phải chăng lỗi duy nhất của cậu là được sinh ra trên đời?

“*Tạo hóa chăm chút cho hầu hết những sinh vật yếu đuối của nó theo những cách riêng mà ta không nhìn thấy được.*” Vì vậy mặc dù tạo hóa không ban cho August vẻ bề ngoài, cậu vẫn được yêu thương theo cách khác. Đó là bố mẹ cùng với tình yêu dành cho cậu vô điều kiện, người chị hiểu chuyện hết mực thương em, dì Kate, dượng Po, chú Pen và sau này là Jack Will, Summer và cả những người bạn cùng lớp. Trong khoảng thời gian học lớp năm, August đã phải chịu nhiều tổn thương nhưng cuối cùng, cậu cũng đã học được cách đối mặt với mọi việc, chấp nhận và tự hào về bản thân cũng như tìm thấy những người bạn tốt nhất. Chỉ vỏn vẹn một năm học ngắn ngủi, August đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Bên cạnh nhân vật trung tâm là August, R. J. Palacio còn chia sẻ góc nhìn khác nhau của các nhân vật xuất hiện xung quanh cuộc sống của cậu bé, từ đó nội tâm của họ được độc giả thấu hiểu nhiều hơn. Có thể thấy, bản chất của mỗi người đều tốt bụng còn sự xấu xa sẽ bị tiêu diệt

Mình ước rằng mỗi người chúng ta đều sẽ đọc cuốn sách này một lần, để tự kiểm điểm bản thân và học cách không ngần ngại khi làm điều tử tế. “Có đôi lúc ta vẫn khiến ai đó đau lòng dù không cố ý”, vì vậy hy vọng rằng các mối quan hệ trong cuộc sống là để mỗi ngày đều trở nên đáng trân trọng hơn chứ không phải khiến cuộc sống của người nào khác tồi tệ thêm. Đừng là một Jack Will muốn đối xử tử tế với người khác nhưng lại e dè cái nhìn của người xung quanh hoặc một Olivia mặc dù yêu thương em trai vẫn có những giây phút ích kỷ chỉ nghĩ đến bản thân, cho dù cuối cùng họ đã sửa chữa lỗi lầm.

Vì vậy, hãy cùng nhau thấp lên những điều tốt đẹp, để không một ai có khoảng thời gian đau khổ đến mức phải thốt lên: “wake me up when September ends” như August đã từng. Tất cả những điều giản đơn ấy sẽ làm nên điều kỳ diệu và một thế giới chỉ tràn ngập sự tử tế và tình yêu thương.